

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิงสำคัญรองจากก๊าซธรรมชาติในการผลิตกระแสไฟฟ้าของประเทศไทย ในกระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าโดยใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิง ทำให้เกิดถ้าถอยที่มีปริมาณมากถึง 3 ล้านตันต่อปี สงผลให้เกิดภาวะในการจัดเก็บและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาของถ้าถอยที่เหลือทิ้ง จึงได้มีการศึกษาวิจัยการนำถ้าถอยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในงานวิจัยและเชิงพาณิชย์ เช่น ใช้ในการผลิตคอนกรีตผสมเสริม ใช้ผสมเป็นผลิตภัณฑ์คอนกรีตสำเร็จรูป ได้แก่ ท่อ กระเบื้องหลังคา พื้นสำเร็จรูป อิฐตัวหนอน ส่วนงานวิจัยอื่นๆ ได้แก่ คอนกรีตกำลังสูง อิฐทนไฟ ชีโอลาย์สังเคราะห์ และใช้ในงานเกษตรกรรม

จากองค์ประกอบทางเคมีของถ้าถอยลิกไนต์ที่มีชิลิกาและอะลูมินาในรูปของ

สารประกอบอะลูมิโนชิลิกेटเป็นองค์ประกอบในปริมาณสูง สามารถนำมาเป็นวัตถุดิบในการสังเคราะห์ชีโอลาย์ การสังเคราะห์ชีโอลาย์เป็นกระบวนการตอกผึ้งของสารประกอบเจลที่ไม่เป็นเนื้อดียกัน ซึ่งเกิดจากปฏิกิริยาระหว่างชิลิกา อะลูมินาและน้ำ ณ สภาพความเป็นด่าง ภายใต้กระบวนการปรับปูนคุณภาพด้วยความร้อน (Hydrothermal treatment) ที่ความดัน ไอน้ำอีมตัวโดยการควบคุมตัวแปรต่างๆ เช่น อุณหภูมิ เวลา ความเข้มข้นของสารละลายเบส เพื่อให้เกิดโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ที่ต่างกัน (Dyer, A., 1988) ลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่เด่นชัดของชีโอลาย์คือโครงสร้างเป็นรูพรุน มีโพรงและช่องว่าง สมบูรณ์ของชีโอลาย์ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การแลกเปลี่ยนอิออน (Ion exchange) การดูดซับ (Adsorption) ก๊าซ สารอาหาร น้ำ ตลอดจนโมเลกุลอนทรีย์ และสมบูรณ์ที่สำคัญมากอย่างหนึ่งคือ เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา (จำรัส, 2540)

การใช้ชีโอลาย์สังเคราะห์ในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่ใช้ในการปรับสภาพดินเพาะปลูก และปรับสภาพน้ำในการเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่วนในต่างประเทศได้ทำการวิจัยการใช้ชีโอลาย์สังเคราะห์มานานกว่า 40 ปีแล้ว ทั้งในญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ได้ผลิตชีโอลาย์สังเคราะห์เพื่อนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์และใช้ในอุตสาหกรรมหลายประเภท เช่น อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมพังชักฟอก อุตสาหกรรมปีටอเรเคมี และใช้ในการเกษตรกรรม เป็นต้น

แหล่งของชีโอลาย์มีทั้งที่เป็นแหล่งธรรมชาติและเกิดจากการสังเคราะห์ โดยแหล่งของชีโอลาย์ที่เป็นแหล่งธรรมชาตินั้นมีคุณภาพและความบริสุทธิ์ไม่สม่ำเสมอ การปรับปูนคุณภาพก็มีค่าใช้จ่ายสูง ส่วนชีโอลาย์ที่เกิดจากการสังเคราะห์ ถึงแม้จะมีคุณภาพและความบริสุทธิ์มากกว่าแหล่งธรรมชาติแต่ก็ยังมีราคาแพง ดังนั้นการสังเคราะห์ชีโอลาย์จากถ้าถอยถ่านหินโดยใช้ต้นทุนไม่มากนักจึงเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการปรับปูนคุณภาพและเพิ่มนุ่มคลื่นของวัสดุเหลือใช้

ไปสู่วัสดุที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ และยังเป็นการลดภาระในการจัดเก็บรวมทั้งปัญหามลภาวะ สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า คือ โรงไฟฟ้าแม่เมะ จังหวัดลำปาง การใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิง จะต้องกำจัดสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่เกิดจากการเผาไหม้กำมะถันที่ป่นเปี้อนในถ่านหิน ทำให้เกิดวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้า ประกอบด้วย เถ้าลอย (Fly ash) เถ้าหนัก (Bottom ash) และยิปซัมสังเคราะห์ (Synthetic gypsum) วัสดุทั้ง 3 ชนิด มีปริมาณมาก ทำให้เกิดภาระในการจัดเก็บและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงได้มีการศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพ และคุณสมบัติทางเคมี เพื่อหาแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคและเชิงพาณิชย์ พบว่า เถ้าลอย (Fly ash) ซึ่งเป็นวัสดุที่มีปริมาณมากถึง 3 ล้านตันต่อปี มีคุณสมบัติที่สำคัญในการนำมาใช้ประโยชน์ได้ในงานวิศวกรรม อาทิ การนำเถ้าลอยมาทำอิฐมวลเบา การใช้เป็นวัสดุกันไฟ ใช้ผสมปูนซิเมนต์เพื่อผลิตคอนกรีต และการนำเถ้าลอยมาใช้ในการเกษตรเพื่อปรับปรุงความเป็นกรดของดิน เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เถ้าลอยจะถูกนำไปใช้ในงานด้านซิเมนต์และคอนกรีต ถึงแม้ว่า เถ้าลอยจะถูกนำไปใช้ในงานด้านต่างๆที่กล่าวแล้วก็ตาม แต่ยังมีเถ้าลอยเหลืออยู่เป็นปริมาณมาก และไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ เถ้าลอยส่วนนี้จะถูกจัดเก็บอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันปัญหา สิ่งแวดล้อม โดยหน่วยงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

จากคุณสมบัติทางเคมีของเถ้าลอยลิกไนต์ที่มีชิลิกอน และอะลูมิเนียมเป็นองค์ประกอบในปริมาณสูงที่อยู่ในรูปของสารประกอบอะลูมิโนชิลิกेट สามารถนำมาเป็นวัตถุดิบในการสังเคราะห์ซีไอไลท์ ลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่เด่นชัดคือ มีโครงสร้างเป็นรูพรุน มีโครงสร้างซึ่งกันน้ำ จึงมีการนำไปใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมต่างๆมากมาย เช่น ใช้ลดความกระต้างของน้ำ ใช้จับ โลหะหนักหรือสารกัมมันตรังสีในน้ำทิ้ง ใช้บำบัดน้ำเสีย เป็นต้น ปัจจุบันจึงได้มีการวิจัยการสังเคราะห์ซีไอไลท์ชนิดต่างๆ งานวิจัยฉบับนี้จึงมีแนวทางในการนำเถ้าลอยมาเป็นวัตถุดิบในการสังเคราะห์ซีไอไลท์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำจัดโลหะหนัก นอกจากจะช่วยลดปริมาณของเถ้าลอยแล้ว ยังช่วยเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ยิ่งขึ้นอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาวิธีการสังเคราะห์โซ่อิเล็กทรอนิกส์จากเด็กลอยลิขในตัวของโรงไฟฟ้าแม่เมะ จังหวัดลำปาง
2. ศึกษาคุณสมบัติและชนิดของโซ่อิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้น
3. ทดสอบการนำไปใช้ประโยชน์ในการกำจัดโลหะหนัก โดยใช้โซ่อิเล็กทรอนิกส์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. เป็นการศึกษาเชิงทดลองในระดับห้องปฏิบัติการ
2. ศึกษาสภาวะการเกิดโซ่อิเล็กทรอนิกส์ จากตัวแปร ชนิดของสารละลายเบสและความเข้มข้นของสารละลายเบสที่แตกต่างกัน
3. ทดสอบการนำไปใช้ประโยชน์ในการกำจัดโลหะหนักในน้ำทิ้งของโรงงานอุตสาหกรรม โดยใช้โซ่อิเล็กทรอนิกส์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถใช้เด็กลอยลิขในตัวที่เหลือใช้จากโรงไฟฟ้าแม่เมะ เป็นวัตถุดิบในการสังเคราะห์โซ่อิเล็กทรอนิกส์
2. เป็นการลดปัญหาสิ่งแวดล้อม เพิ่มมูลค่าของวัสดุเหลือใช้ภายในประเทศและลดการพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศที่มีราคาแพง
3. เป็นการพัฒนาพื้นฐานการท่วยวิจัยในระดับห้องปฏิบัติการ ถ้าได้รับการปฏิบัติในเชิงพาณิชย์จะทำให้ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมต่างๆมากยิ่งขึ้น

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาบทความ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
2. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. เก็บตัวอย่างเด็กลอยจากโรงไฟฟ้าแม่เมะ และวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของเด็กลอย

4. ศึกษาภาระการเกิดซีโอล์สังเคราะห์ โดยใช้สารละลายเบสโซเดียมไฮดรอกไซด์ และสารละลายโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 1-3 มอลต่อลิตร อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 96 ชั่วโมง
5. ศึกษาสมบัติทางเคมีและทางกายภาพของซีโอล์สังเคราะห์ และทดสอบการนำไปใช้กำจัดโลหะหนักในน้ำทึ้งของโรงงานอุตสาหกรรม
6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร วุฒิวิชาชีววิทยาลัย